

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9Pc/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123203461
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Koscelanská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4123203461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6 9Pc/9/2023

Okresný súd Nitra, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XX/XX, t. č. C., C. E. XX/XX, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Ošváth, s.r.o., IČO: 47 546 174, so sídlom Piešťany, Vajanského 1955/58, proti bývalému manželovi: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XX/XX, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, sudkyňou JUDr. Vierou Koscelanskou, takto

rozhodol:

2 9Pc/9/2023

I. Súd návrh zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

4 9Pc/9/2023

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 21.04.2023 domáhala, aby súd v zmysle § 72 zákona č. 36/2005 Z.z., (Zákon o rodine) zaviazal bývalého manžela (odporcu) na povinnosť prispievať na primeranú výživu rozvedenej manželky a to vo výške 250 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/2/2023-69 zo dňa 21.03.2023, dve maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli zverené do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný na platenie výživného. Ona je v súčasnosti na materskej dovolenke a nemá žiadny príjem. Poberá iba rodičovský príspevok vo výške 413 eur, prídavky na dve deti spolu vo výške 120 eur a výživné od otca na deti vo výške 260 eur. Manžel je zamestnaný v spoločnosti BMI Slovensko s.r.o., so sídlom Mojmirovská 9, Ivanka pri Nitre a jeho priemerný čistý príjem je 1.180 eur. Celkové výdavky na seba a dve maloleté deti navrhovateľka vyčíslila v sume 956 eur, z čoho jej vlastné náklady činia 543 eur a pozostávajú z nákladov na stravu, drogériu, oblečenie, lieky, vitamíny, príspevok na nájom a energie, náklady na PHM a splátky hypotéky.

2. Bývalý manžel vo svojom vyjadrení k návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela uviedol, že navrhovateľka si ešte pred podaním návrhu na rozvod vybrala zo spoločného účtu nemalú polovicu hotovosti vo výške 10.900 eur, takže navrhovateľku považuje za platobne schopnú. Bývalá manželka sa zdržuje v spoločnej domácnosti s pracujúcimi rodičmi, kde si všetky náklady na domácnosť delia. Taktiež má možnosť sa vrátiť do svojej slušne platenej práce v spoločnosti H. I. I. I., keďže mladší syn nastúpi dňa 01.08.2023 do škôlky. Uviedol, že jeho mesačný príjem činí 1.180 eur, fixné mesačné náklady sú vo výške 656 eur a variabilné náklady pozostávajúce zo stravy, hygieny, čistiacich

prostriedkov a cestovného sú vo výške spolu 450 eur. Z uvedeného dôvodu nepodporuje návrh na príspevok na rozvedenú manželku.

3. Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní upravil obdobie za ktoré požaduje navrhovateľka príspevok na výživu a to od podania návrhu, teda od 21.04.2023 do 04.08.2023, kedy navrhovateľka ukončila materskú dovolenku a nastúpila do zamestnania. Uviedol, že navrhovateľka spolu s deťmi odišla zo spoločnej domácnosti z dôvodu problémov v manželstve, pričom bývalý manžel až do decembra 2022 neprispieval na deti a neposkytoval výživné ani manželke. Po rozvoде platí výživné na deti v zmysle rozhodnutia súdu. Bývalej manželke neprispieval žiadnym príspevkom hoci navrhovateľka nemala žiadny príjem a nebola schopná sa samostatne živiť z dôvodu, že bola na materskej dovolenke. Jediný príjem, ktorý mala, bol rodičovský príspevok a rodinné prídavky. Je toho názoru, že navrhovateľka má nárok na príspevok na výživu zo strany rozvedeného manžela, keďže nebola schopná samostatne sa živiť a to za obdobie 3 mesiace a 13 dní. Za primeraný príspevok by považovali sumu 200 eur mesačne, čo za celé obdobie predstavuje sumu 683,85 eur.

4. Navrhovateľka vypočítaná na pojednávaní uviedla, že po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti, t.j. od 28.11.2022 býva u rodičov spolu so svojimi dvoma maloletými synmi, pričom rodičia jej finančné nepomáhajú. Počas materskej dovolenky, ktorú ukončila dňa 04.08.2023, mala príjem vo výške 793 eur mesačne, ktorý pozostával z rodičovského príspevku vo výške 413 eur, prídavkov na deti vo výške 120 eur a výživného na deti vo výške 260 eur. Jej mesačné výdavky pozostávali zo stravného vo výške 145 eur, nákladov na drogériu vo výške 36 eur, z nákladov na lieky a vitamíny vo výške 32 eur, nákladov na oblečenie vo výške 26 eur, z PHM vo výške 37 eur. Ďalej rodičom prispieva na nájom a energie vo výške 100 eur a hradí polovicu splátky hypotéky vo výške 167 eur. Celkové náklady predstavujú sumu 543 eur. Vysvetlila, že v návrhu na výživné do rozvodu uvádzala svoje náklady v nižšej výške z dôvodu, že sa odvtedy ceny zvýšili a tiež preto, že v tomto návrhu do výdavkov zahrнула aj náklady na splácanie hypotéky. Potvrdila, že v decembri roku 2022 vybrala zo spoločného účtu sumu vo výške 11.900 eur a 11.600 eur si vybral bývalý manžel. Na účte ešte zostalo okolo 200 až 500 eur. Z finančnej hotovosti, ktorú mali v spoločnej domácnosti si navrhovateľka vzala asi 300 eur, ostatné zostali u bývalého manžela. Finančné prostriedky, ktoré si vybrala zo spoločného účtu použila na živobytie. Ďalej uviedla, že ukončila materskú dovolenku a dňa 04.08.2023 nastúpila do zamestnania, pričom v septembri 2023 dostala mzdu vo výške 963 eur a v októbri 2023 vo výške 1.040 eur.

5. Bývalý manžel na pojednávaní uviedol, že je toho názoru, že navrhovateľka nemá nárok na príspevok na rozvedenú manželku. Ona vie s peniazmi dobre hospodáriť, vie šetriť a vie peniaze aj správne používať. Uviedol, že on po rozvoде manželstva zostal bývať v ich spoločnom byte a svoje náklady musel prispôbiť tejto situácii. Je zamestnaný, jeho príjem činí okolo 1.100 eur mesačne a všetky tieto peniaze aj minie. Jeho mesačné výdavky pozostávajú z nákladov na nájom vo výške 170 eur, splátok na hypotéku vo výške 167 eur, nákladov na internet vo výške 18 eur, za elektrinu a plyn platí 25 eur, výživné na deti činí 260 eur, náklady na cestovné sú 50 eur, náklady na stravu 300 eur a na drogériu a oblečenie 100 eur, čo spolu predstavuje sumu 1.090 eur. Ďalej uviedol, že v decembri 2022 sa navrhovateľka rozhodla, že z účtu, na ktorom boli ich spoločné úspory, vyberie každý jednu polovicu. Navrhovateľka vybrala sumu 11.900 eur a on sumu 11.600 eur. BSM zatiaľ nemajú vysporiadané.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to dokladom o úhrade zálohy bytovému družstvu, dokladom o úhrade internetu, dokladom o platbe výživného na deti, dokladom o platbe splátky na hypotekárnom úvere, dokladom o platbe za elektrinu a plyn, zmluvou o prenájme bytu zo dňa 01.12.2022, dokladom o úhrade splátky hypotekárneho úveru vo výške 334,34 eur, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2022 a 2023, dokladom o poberaní prídavku na dieťa za rok 2022 a 2023, dokladom o výške výživného na maloleté deti, potvrdením o príjme navrhovateľky zo dňa 18.10.2023, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 24P/2/2023 a zistil takýto skutkový a právny stav.

7. Manželstvo strán konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/2/2023-69 zo dňa 21.03.2023, maloleté deti J. nar. XX.XX.XXXX a K. nar. XX.XX.XXXX boli zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný platiť výživné na maloletého J. vo výške 140 eur mesačne a na maloletého K. vo výške 120 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2023. Z vyjadrenia strán konania vyplýva, že ešte pred rozvodom dňa 28.11.2022 navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti a odvtedy býva aj s deťmi so svojimi rodičmi. V tom čase bola na

materskej dovolenke s mal. K. a jej príjmom bol len rodičovský príspevok vo výške 413 eur. Ďalšie príjmy, a to rodinné prídavky vo výške 120 eur a výživného na deti vo výške 260 eur, sú príjmami určenými na krytie potrieb maloletých detí. Výdavky navrhovateľky pozostávajúce zo stravného, nákladov na drogériu, na lieky a vitamíny, na oblečenie a PHM, príspevku na nájom a energie a splátok hypotéky spolu činia 543 eur. Odporca žije sám v spoločnom byte a jeho výdavky pozostávajúce z nákladov za nájom, elektrinu a plyn, splátky hypotéky, nákladov na internet, výživného na deti, cestovného, nákladov na stravu, oblečenie a drogériu spolu činia 1.090 eur. Je zamestnaný v BMI Slovensko s.r.o., Ivanka pri Nitre a jeho mesačný príjem činí 1.154,45 eur. Navrhovateľka do 04.08.2023 nepracovala z dôvodu čerpania materskej dovolenky, počas ktorej zabezpečovala starostlivosť o mal. deti. Iný príjem na svoju osobu, než materský príspevok, nemala. Od 04.08.2023 je zamestnaná v spoločnosti H. I. I. a jej príjem za mesiac august 2023 bol vo výške 986,71 eur a za mesiac september 2023 vo výške 1.040,93 eur. Zo zhodných vyjadrení oboch strán konania bolo zistené, že manželia mali našetrované spoločné finančné prostriedky, ktoré v decembri 2022 vybrali z účtu a rozdelili si ich tak, že navrhovateľka si ponechala sumu 11.900 eur a odporca sumu 11.600 eur.

8. Podľa § 71 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

9. Podľa § 72 ods.1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

10. Podľa § 72 ods.2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahu medzi manželmi

11. Podľa § 72 ods.3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci si sústavnú opateru.

12. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

13. Z citovaných ustanovení vyplýva, že rozvodom manželstva zanikajú všetky osobné a právne vzťahy medzi manželmi a zaniká aj vzájomná vyživovacia povinnosť v zmysle § 71 ods.1 Zákona o rodine. V materiálnej oblasti sa preto predpokladá, že každý z manželov je povinný sa postarať sám o seba. Na zmiernenie niektorých majetkových dopadov vyplývajúcich z rozvodu manželstva, zákon upravuje výnimky a umožňuje priznať nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela. Základnou podmienkou pre priznanie tohto nároku po rozvode manželstva je skutočnosť, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť, prípadne že mu príjem nestačí na úhradu nákladov na jeho primeranú výživu, pričom túto skutočnosť je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska. Dôvodom, kedy bývalý manžel nie je schopný sa samostatne živiť môže byť jeho nepriaznivý zdravotný stav, objektívna nemožnosť uplatniť sa na trhu práce, strata kvalifikácie, ale aj starostlivosť o dieťa a to počas materskej dovolenky, alebo aj po nej, pokiaľ si to zdravotný stav dieťaťa vyžaduje. Pod pojmom príjmy treba rozumieť nielen príjmy zo zamestnania, ale aj z vyplácaných dávok, prípadne iné majetkové výnosy. Pri posudzovaní nároku na príspevok a jeho výšku je potrebné prihliadať na celkové majetkové pomery oprávnenej osoby a jej odôvodnené potreby a rovnako je potrebné prihliadnuť aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ktoré musia umožňovať priznanie príspevku. V prípade príspevku na výživu už nejde o vyrovnanie životnej úrovne oboch manželov, ale o poskytnutie príspevku na primeranú výživu, teda v prípade odkázanosti bývalého manžela ide o určitú výpomoc, ktorá nie je v takom rozsahu, na akú by mal nárok manžel počas trvania manželstva, kedy by ich životná úroveň mala byť v zásade rovnaká.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že navrhovateľka dňa 04.08.2023 ukončila materskú dovolenku a vrátila sa do zamestnania v spoločnosti H. I. I. I., kde dosiahla čistý príjem za mesiac august 2023 vo výške 986,71 eur a za mesiac september 2023 vo výške 1.040,93 eur. V období, za ktoré navrhovateľka požadovala príspevok na výživu, síce ešte nepracovala, bola na materskej dovolenke a poberala iba rodičovský príspevok vo výške 413 eur, ale v mesiaci december 2022 vybrala zo spoločného účtu úspory vo výške 11.900 eur, teda disponovala aj finančnou hotovosťou, z ktorej hradila náklady na živobytie. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že navrhovateľka v období od 21.04.2023 do 04.08.2023 nebola odkázaná výživou na bývalého manžela, ale bola schopná sa samostatne užiť. Pokiaľ ide o bývalého manžela z hľadiska posúdenia jeho schopnosti poskytovať príspevok bývalej manželke, súd poukazuje na to, že jeho odôvodnené výdavky predstavujú sumu takmer sa rovnajúcu jeho mesačnému príjmu, avšak rovnako ako navrhovateľka disponuje finančnou hotovosťou vo výške 11.600 eur. Tu však treba uviesť, že pokiaľ by sa aj navrhovateľka po rozvoде ocitla v horšej finančnej situácii než jej bývalý manžel, neznamená to, že jej vzniká nárok na príspevok na primeranú výživu, ak je ona sama schopná sa živiť, pretože v takom prípade na jej strane nie je daná kvalifikovaná miera odkázanosti.

15. Ustanovenia § 71 a § 72 Zákona o rodine upravujú dva odlišné nároky a to nárok na výživné medzi manželmi počas trvania manželstva, kedy majú manželia vzájomnú vyživovaciu povinnosť v takom rozsahu, aby bola ich životná úroveň v zásade rovnaká (§ 71 ods.1 Zákona o rodine) a nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela, kedy bývalí manželia nemajú voči sebe vyživovaciu povinnosť, avšak za určitých podmienok, kedy rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť a schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela to umožňujú, má nárok na príspevok na primeranú výživu t.j. na finančnú výpomoc, ktorou sa zmierni odkázanosť rozvedeného manžela (§ 72 ods.1 Zákona o rodine).

16. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade podmienka pre priznanie príspevku na výživu na rozvedenú manželku nebola splnená. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka bola schopná zabezpečiť svoju výživu, pretože jej to majetkové pomery umožňovali. Navrhovateľka aj s deťmi mala zabezpečené bývanie u svojich rodičov, vyplácaný jej bol rodičovský príspevok vo výške 413 eur a k dispozícii mala aj vyššiu peňažnú hotovosť (11.900 eur), pochádzajúcu z úspor, z ktorej aj čerpala na svoje opodstatnené potreby. Vzhľadom na uvedené nebola na jej strane preukázaná kvalifikovaná miera odkázanosti na bývalom manželovi a preto súd návrh navrhovateľky zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

4

9Pc/9/2023

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.